NOVA 63 ★ MAARS 03

NOVA CINEMA
3 RUE ARENBERGSTRAAT 1000 BRUXXEL
tel & fax: 02.511.24.77 • mail: nova@nova-cinema.com
web: www.nova-cinema.com

14.3 VEN VRIJ

- ☐ 18:30 › Vernissage (Foyer)
- ☐ 20:30 › **Dracula, Pages from...**
- ☐ 22:30 › **Simon del Desierto + El Angel Exterminador**

15.3 ZAT SAM

- ☐ 18:30 › **Dracula, Pages from...**
- ☐ 20:30 › **Last Great Wilderness**
- ☐ 22:30 › **La Mansion de la Locura**

16.3 DIM ZON

- ☐ 18:30 › **Last Great Wilderness**
- ☐ 20:30 › **A Forest With No Name**
- ☐ 22:30 › **Alucarda**

17.3 MAAN LUN

- ☐ 20:30 › **Snake of June**
- ☐ 22:30 › **A Forest With No Name**

18.3 MAR DIN

- ☐ 20:30 › **Dead Creatures**
- ☐ 22:30 › **Snake of June**

19.3 WOEN MER

- ☐ 18:30 › **Dead Creatures**
- ☐ 20:30 › **Drive**
- ☐ 22:30 › **Macario**

20.3 JEU DON

- ☐ 18:30 › **Drive**
- ☐ 20:30 › **Year of the Devil**
- ☐ 22:30 › **OPEN SCREEN**

21.3 VRIJ VEN

- ☐ 18:30 › **La constellation Jodorowsky**
- ☐ 20:30 › **CABARET MYSTIQUE**
- ☐ 22:30 › **The Holy Mountain**
- ☐ 24:30 › **Santa Sangre**

22.3 SAM ZAT

- ☐ 18:30 › **Year of the Devil**
- ☐ 20:30 › **Suicide Club**
- ☐ 22:30 › **Fando y Lis**
- ☐ 23:00 › Ne Teatr N'e (Foyer)
- ☐ 24:30 › **El Topo**

23.3 ZON DIM

- ☐ 18:30 › **Chut!**
- ☐ 20:30 › **Revenger's Tragedy**
- ☐ 22:30 › **El Esqueleto de la Signora...**

24.3 LUN MAAN

- ☐ 20:30 › **Chut!**
- ☐ 22:30 › **Revenger's Tragedy**

25.3 DIN MAR

- ☐ 20:30 › **The Uninvited**
- ☐ 22:30 › **Suicide Club**

26.3 MER WOEN

- ☐ 18:30 › **The Uninvited**
- ☐ 20:30 › **Enquête sur le monde invisible**
- ☐ 22:30 › **El Vampiro**

27.3 DON JEU

- ☐ 18:30 › **Enquête sur le monde invisible**
- ☐ 20:30 › **Old Men in New Cars**
- ☐ 22:30 › **Neutron contro los Automates...**

28.3 VEN VRIJ

- ☐ 18:30 › **Old Men in New Cars**
- ☐ 20:30 › **Teknolust**
- ☐ 22:30 › **Santo vs la Invasion...**
- ☐ 24:30 › **Santo vs las Mujeres...**

29.3 ZAT SAM

- ☐ 18:30 › **Teknolust**
- ☐ 20:30 › **Le château de la pureté**
- ☐ 22:30 › DJ set (Foyer)

7TH ORBIT ★ 7ème PARALLELE ★ 7DE SPOOR

SPECIAL TARIEFENS

COMBI 22:30 & 24:30 • **7,5 euro**
COMBI 22:30 & 24:30 (REDUC) • **6 zeuro**
COMBI JODOROWSKY (21.03) • **10 zeuro**

MENSUEL N°63 / MARS 2003
BUREAU DE DÉPÔT: BXL 1
CENTRE MONNAIE
1000 BRUXELLES

BELGIQUE-BELGIË
P.P./P.B.
1000 BRUXELLES
1/1392

BRUSSELS INTERNATIONAL FANTASY FILM FESTIVAL

MEXICO MACABRO

SEVENTH ORBIT
SEPTIÈME PARALELLE
ZEVENDE SPOOR

nova #63 MARZO 2003

RETRO JODOROWSKY
NEUTRON & EL SANTO
14 AVANT-PREMIÈRES
ETC. ENZ.

EDITO ☆

Si la prescription d'un "medicine man" recommande de consommer sans modération l'horreur, la luxure et l'angoisse, le Nova accueillera le 7e Parralèle (excroissance étrange du festival du film fantastique de BXL).
En prévision d'une exigence psychothérapeutique pour traiter le trop-plein d'insanité, d'hypocrisie et de malveillance sécuritaires imposés à nos consciences (bien souvent la réalité dépasse la fiction: là-bas le patriotisme est aguerri, ici les apatrides sont terrorisés), la rétrospective consacrée au fantastique mexicain comblera les névroses de tous.
L'âge d'or du cinéma mexicain (dans les années '50 et '60) est marqué par deux genres spécifiques. Le premier d'entre eux, le "lucha libre" a pour représentant éminent le personnage masqué, El Santa. Pour les amateurs du ring et du catch, ce super-héros musclé se déploie dans une atmosphère fantastikistch que vous pourrez déguster par intraveineuse dans les antres du Nova. Le second genre est directement lié au cinéma de l'étrange. Ses créateurs ont adapté au marché local des légendes fantastiques, telles Dracula ou Macario. Bien sûr, le surréalisme de Luis Bunuel a fortement influencé les jeunes réalisateurs de l'époque. Arturo Risptein et son mentor seront associés au cocktail que nous vous préconisons, sans oublier "El esqueletto de la senora Morales", une dose d'humour grinçant pour avaler la pilule. Pour couronner le tout, nous recommandons vivement les séances consacrés aux salutaires reprsétants d'un cinéma mexicain résolument non-commercial, Juan Lopez Moctezuma et Alejandro Jodorowsky, qui vous rendrons dépendants des "médecines" transgressives proposées par le Nova.
Nous ne pourrions conclure sans évoquer les avants-premières dont les choix s'avèreront excellents pour votre santé. Les productions asiatiques, tenues pour être de bons remèdes, se révèleront efficaces pour vos neurones et vos artères. Côté anglophone, "Dead Creatures" de Andrew Parkinson ou "The Last Great Wilderness" de David Mackenzie et "Revenger'sTragedy" d'Alex Cox soumettront vos nerfs et vos tripes à des traitements innovants en la matière. Et enfin les (re)découvertes du genre fantastique et étrange (réel et fictif), réalisées en d'autres contrées, rendront vos aptitudes mentales, un chouilla, poético-psychotiques (si avec les rétros vous n'est pas encore vaccinés!!!!).
A bon entendeur!

Voor de zesde keer staken Cinema Nova en het Festival van de Fantastische Film de koppen bijeen. Het resultaat is aparte, unieke, speciale en specifieke sectie van uitzonderlijke, ongebruikelijke en onalledaagse films: het "Zevende Spoor".
Veertien avant-premières tasten de grenzen van de fantasie en, bij uitbreiding, van "het ongewone" af. Guy Maddin is terug met een ballet versie van Dracula, wij hebben Shinya's Tsukamoto's nieuwste exploratie van seksuele obsessie en filmanarchist Alex Cox komt zijn futuristische klassieke tragedie voorstellen. Een Ijslandse documentaire, een low budget zombiefilm à la Ken Loach, een feministische mediatie over meisjes en wetenschap: u kunt het zo gek niet bedenken of wij vertonen het. En als u het allemaal niet ziet zitten, dan is er nog de uiterst provocerende satire van Sono Sion (genre Miike Takeshi in het kwadraat) over een zelfmoordepidemie onder Japanse schoolmeisjes! U kan natuurlijk ook gewoon zelf een filmpje maken en het vertonen in de Open Screen-Special Edition.
"Azteko Macabro", dan. Onder deze noemer moeten zestien zeldzame en unieke films een kijk bieden in de fantastische Mexicaanse cinema. Ruim zes decennia lang floreerde in Mexico een authentieke filmindustrie met een output van wel duizenden films in alle genres en stijlen. Twee specifieke genres waren uitermate populair en vormden wat wel eens het gouden tijdperk van de Mexicaanse filmproductie wordt genoemd (de jaren '50 en '60). De eerste is de "lucha libre" of de gemaskerde superhelden film, een combinatie van sterke fantastische elementen met het worstelaars milieu. In het zog van El Santo, ontegensprekelijk de meest bekende, volgden andere bovenmenselijke personages als Neutron, Blue Demon en Superzàn die weldra met en tegen elkaar vochten in menigerlei film, type Santo y Blue Demon vs. Dracula y el Hombre Lobo . Het andere gevierde genre was de fantastische film pur sang. Producenten zoals Salazar en regisseurs als Fernando Mendez zochten hun inspiratie in Hollywood en de Universal Pictures horror film cyclus en maakten hun versie, met enkele aparte Mexicaanse wendingen en variaties, van Dracula, Wolf Man en andere Aztek Mummies.
Tegen de tijd dat deze horror en lucha libre cyclus over zijn hoogtepunt heen was, trad een ander fenomeen op de voorgrond. Niet alleen had surrealist Luis Buñuel van Mexico zijn thuishaven gemaakt, zijn invloed uitoefenend op jonge regisseurs als Arturo Ripstein, tegen het eind van de jaren '60 zette de zogenaamde "Paniek Beweging" het Mexicaanse film establishment volledig op zijn kop, met hun hoogst persoonlijke en zeer shockerende filmexperimenten. Het werk van de Chileense regisseur Alejandro Jodorowsky en in zijn kielzog de minder bekende maar even interessante Juan Lopez Moctezuma, met diens meer stilistische griezelverhalen over verdorvenheid, lust en angst, vormde een laatste en korte climax, vooraleer de fantastiek in de late jaren'70 en '80 werd verbannen naar de extreem goedkope filmproductie, bestemd voor de videomarkt.
Hoogtepunt zal ongetwijfeld de komst van Alejandro Jodorowsky zijn die van de gelegenheid gebruikt maakt om tijdens een "Cabaret Mystique" Cinema Nova als platform te gebruiken voor een Daad van Poëtische Revolutie en het omvormen van de Paniek Beweging in een nieuwe actiegroep die meer aangepast is aan het derde millennium. Het wordt zowaar een historische editie!

NOVA TEAM : Aki, Arnaud, Arno, Aurélie, Bachy, Cécile, Claire, Claire-Marie, Daniel, DannI, Denis, Dirk, Dominik, Elisabeth, Ellen, Erick, Fabien, Florence, Georges, Gérald, Guillaume, Gwen, Hugo, Ivan, Ingo, Ivica, Jean-Louis, Johan, Katia, Kris, Laurent, Laurent VL, Lorenzo, Luca, Marie, Marie-Eve, Mathias, Misha, Nico, Nicolas, Philippe Brrr, Patrick, Peb, Pierre, Rudy, Sandra, Sara, Seth, Tamara, Thierry, Vincent, Virginia, Xavier, Yacine, etc.

ED. RESP / V.U. : M. El Santo, Schildknaapstraat 65 rue de l'Ecuyer 1000 Bxl.

Embajada de México

Alameda Films

GUESTS

19.03 › 20:30 • **Sabu** (Drive)
21.03 › 20:30 • **Alejandro Jodorowsky** (Cabaret mystique)
24.03 › 22:30 • **Alex Cox** (Revenger's Tragedy)
26.03 › 20:30 • **Jean-Michel Roux** (Enquête sur le monde invisible)

20.03 › 22:30 ¶
2,5

OPEN SCREEN

SPECIAL EDITION

Une tradition chasse l'autre. Mars: comme chaque année, l'Open Screen subit sa mutation et troque ses habitudes pour une sélection thématique mais toujours prompte à diffuser vos films, tous vos films, pour autant qu'ils ne dépassent pas les 15 minutes et que leur thème ou leur approche soit… "fantastique".
En dehors de ce que vous y apporterez vous-mêmes, la soirée inclura notamment un clin d'oeil à notre cinéaste fétiche Guy Maddin (dont le "Dracula" inaugure ce sixième "Septième parallèle"), avec la projection de "The Heart of the World" où nous découvrirons avec Anna, scientifique travaillant pour l'Etat, que le cœur du monde est sur le point d'avoir une attaque... Mais aussi "Un karaoké pour l'enfer", scratch-vidéo politiquement fort incorrect qui apporte un début de réponse à cette question: "Que peut-on faire avec un avion?", et, du même réalisateur français - dont on ne peut dévoiler que les initiales, E.D. - "Vacancy", son dernier opus, entre film d'horreur et de vacances, avec un "hommage" appuyé pour Chirac. Ou encore une série de courts métrages tournés en super 8 sous le titre "De la nocivité…", dans les montagnes du Geres (un équivalent des Carpathes au Portugal) par Anne ATTALI, Denis BERNARD et Sébastien JACOBS. La caméra d'un explorateur semble vouloir y capter des moments de la vie indigène… Des films qui vacillent entre documentaire animalier et film de vampire. Et enfin "Flush" de l'autrichien J.M.M. Heide, un film noir, direct, d'une subversion extrême qui ne vous laissera pas indifférents.

[FR / NL]

Traditie viert hoogtij! Zoals elk jaar begeven we ons in deze lentemaand op Het Zevende Spoor, en zoals elk jaar is er een gemuteerde versie van de Open Screeen die leidt naar het vreemde, het bizarre, het fantastische... We hebben dit keer zelf heel wat in de pap te brokken wat selectie beteft, maar laat u dit niet weerhouden om ook uw eigen maaksels toe te sturen, zolang het maar in hetzelfde genre blijft, en natuurlijk niet langer duurt dan 15 minuten… Zo is er Guy Maddin, wiens nieuwe film "Dracula" het festival opent. In "The Heart of the World" maken we kennis met een wetenschapster die ontdekt dat het hart van de wereld bijna een infarct heeft… Er is ook "Un karaoké pour l'enfer", een politiek oncorrecte scratch-video die antwoord biedt op de prangende vraag "Wat kan je doen met een vliegtuig"? Vandezelfde Franse regisseur –met de initialen E.D.- is er ook "Vacancy" dat zich tussen horror- en vakantiefilm situeert. Er is ook nog een reeks super-8 kortfilms van Anne Attali, Denis Bernard en Sébastien Jacobs die twijfelen tussen… dierendocumentaire en vampierenfilm. Ten slotte is er ook "Flush" van de Oostenrijker J.M.M. Heide, een somber werk waarvan de perversiteit u niet onverschillig zal laten.

VERNISSAGE 14.03 › 18.30 ¶
GRATOS (FOYER)

SPACEPAFPAF

EXPO LAURENCE GONRY

A l'occasion du 7ème Parallèle, le foyer du Cinéma Nova accueillera les sérigraphies de Laurence Gonry, alias Spacepafpaf. Inspirées par les séries Z, les aventures extra-terrestres d'une borgne scintillante et d'un martien caméléon seront à l'affiche. Space pafpaf nous invite découvrir ses supers-héros dans un casting où les icônes qui les ont inspirés, notamment Santo (qui hantera l'antre du Nova) et the woman of 50 foot (qui fit antérieurement une appartition estimée au Nova) feront de la figuration ou seront dans le champ d'action de nos héros.

[FR / NL]

De expo in de foyer onthaalt dit keer een jongedame genaamd Laurence Gorny, maar noem haar gerust Spacepafpaf. Haar zeefdrukken zijn geïnspireerd door Z-reeksen (na B-reeksen en X-reeksen is er namelijk ook zoiets dat buiten deze twee categorieën valt!). De avonturen van fonkelende éénogige buitenaardse wezens en een kameleon-achtig marsmannetje sieren de muren. Spacepafpaf toont superhelden geïnspireerd door de iconen Santo en The Woman of 50 foot die in Nova's spelonk niet geheel onbekend zijn!

22.03 › 23.00 ¶
GRATIS (FOYER)

NE TEATR N'E

De passage par Bruxelles, le collectif Ne Teatr N'e de Moscou déboule en plein 7ème parallèle pour un moment rafraîchissant dans le foyer du Nova. Basés sur le milieu environnant (la ville, la société ou la vie personnelle de quelqu'un), leurs projets mettent l'accent sur l'action. Celle-ci prend forme dans un univers de récup', vielles fringues, objets de chantier…
Ne Teatr N'e ne veut pas se confronter au théâtre clasique, mais tente de se glisser sur les côtés de la règle, de mêler les genres artistiques…

[FR / NL]

Op doorreis doorheen Europa houdt Ne Teatr N'e halt in Brussel ter gelegenheid van dit festival. Deze bende uit Moskow staat garant voor een fris moment in de Nova-foyer. Hun performances gaan uit van de wereld waarin ze vertoeven, zowel de stad en de maatschappij als hun persoonlijk leven. De nadruk ligt op actie in een universum dat bestaat uit gerecupereerde voorwerpen, oude kleren, werfmateriaal... Ne Teatr N'e mengt allerlei artistieke genres, heeft niets van doen met het klassieke theater, en plaatst zich liefst ronduit naast alle gekende regels.

14.03 › 18.30 || 29.03 › 22.30 ¶
GRATOS (FOYER)

LOCO CHIPS SUPERCHULO

DJ SET

Des Marriachis? Au Nova? Vous rêvez! Non, ils sont deux DJs se prénommant un peu arbitrairement "Chips" (mais pourquoi pas?), mâles peut-être, gringos bruxellois sans aucun doute! Et les musiques qu'ils mixent tout le long de l'année n'ont rien à voir avec le Mexique, ni même avec l'étrange fantastique du "7ème parallèle"! Quoique, à écouter de près les sons qu'ils sortent de leurs platines, des morceaux assez germaniques et anglo-saxons d'ailleurs - tantôt électrica et électropop, tantôt low-fi et un peu freestyle, mais toujours rafraîchissants et stimulants - on y retrouve parfois cet humour bizzaroïde qui est cher à de nombreux visiteurs de l'antre du Nova. D'ailleurs, une installation vidéo maison sera de la "party", des images subliminales tournoyantes faisant comme un écho au duo, baptisé pour ce dernier soir "loco chips superchulo DJ'set", qui vous fera danser à n'en pas douter... Et puis, dès l'ouverture du festival, ils feront une apparition lors du vernissage de l'expo, mais beaucoup plus "soft" celle-la, néanmoins toujours très "musique automatique en stéréototal" !

[FR / NL]

Marriachis? In Nova?? Onzin! Maar neen hoor, alles kan tijdens Het Zevende Spoor! Twee DJ's die zich lukraak Chips noemen, why not, mannelijk zoniet macho, Brusselse gringo's zonder pretentie! En de muziek die ze mixen heeft niets van doen met Mexico, en ook niets met het bizarre-fantastische aspect van dit festival. Wat er ook van zij, de klanken die uit hun draaitafels voortkomen zijn van Germaanse en Angelsaksische origine, en gaan van electronica en electropop tot low-fi en freestyle, steeds opwindend fris. De aandachtige luisteraar ontwaart zelfs wat van de typische bizarre humor eigen aan de gemiddelde bezoeker van dit festival. Bovendien zal een video-installatie van het huis met subiminaal bewelmende beelden van de "party" zijn. Ons duo dat zich voor de gelegenheid Loco Chips Superchulo DJ'set noemt, nodigt ons allen ten dans uit op de slotavond. Maar ze zijn er ook op de opening alwaar ze de vernissage van de tentoonstelling opluisteren in een iets softere versie weliswaar, kwestie van u niet te verslikken in uw cocktail...

MICROBOUTIEKJE

Mots, couleurs, sons et autres images micro-éditées: c'est le lot de la Microboutiekje ponctuelle du Nova, antre de l'édition artisanale. Lorsque l'étrange est à l'honneur, elle débalie ses stocks pour trois soirées parallèles les 14, 20 et 28/3…

[FR / NL]

Woorden, kleuren, geluiden en andere beelden in micro-uitgave. Dat is het Microboutiekje dat af en toe opduikt in Nova. Deze verstokte liefhebbers van het artisanale halen voor de gelegenheid het meest bizarre uit hun collectie!

14.03 › 22.30 ¶
2,5

SIMON DEL DESIERTO

LUIS BUNUEL, MEXICO, 1964, 42', VO ST FR/ FR OND, 35 MM

Simon est un dévot qui fait pénitence depuis 6 ans, sur une colonne exposée au milieu du désert. Ses visiteurs, y compris le diable sous des différentes formes humaines, tentent vainement de le dissuader dans sa mission spirituelle. Cependant, le diable parvient à ses fins sous les apparences d'une femme qui l'emmène à New York. Simon y devient un intellectuel moderne qui s'ennuie et le diable une danseuse qui exécute un bal final nommée "chair radioactive".

Pour réaliser cette oeuvre, de genre satirique, Luis Bunuel a pu compter sur le succès amassés "Viridiana", sans toutefois obtenir suffisamment de financement. C'est pourquoi la durée du film n'est pas commune, et la chute, des plus singulière.

[FR / NL]

Simon is een devoot die sinds zes jaar boete doet op een zuil in de woestijn. Verschillende bezoekers, waaronder de duivel onder verscheidene menselijke vermommingen, proberen hem zijn spirituele zoektocht te ontraden. Uiteindelijk slaagt de duivel in dit plan, zich voordoend als vrouw, en neemt hem vervolgens mee naar New York. Simon wordt er een verveelde hedendaagse intellectueel en de duivel een danseres die een laatste dans uitvoert onder de naam 'Radioactief Vlees'.

Voor dit satirisch werk kon Bunuel rekenen op het succes van 'Viridiana', weliswaar zonder voldoende financiering. Vandaar de ongewone duur en het vreemde einde.

EL ANGEL EXTERMINATOR

LUIS BUNUEL, MEXICO, 1962, 95', VO ST FR/ FR OND, 35 MM

Lors d'un dîner célébré dans la maison des Nobiles (les nobles), les membres de la bourgeoisie invités pour cette occasion se retrouvent inexplicablement dans un huis-clos. En réalité, ils ne parviennent pas à sortir de la maison, abandonnés à leur sort (les serviteurs, pressentant le malaise, ont quitté les lieux), ils perdent peu à peu le sens des conventions... Leur lutte pour la survie réveille leurs instincts les plus barbares.

Cette oeuvre est une des plus emblématiques du surréalisme bunuélien. Elle brocarde systématiquement les faiblesses et l'instabilité des valeurs bourgeoises, avec simplicité, humour noir et intelligence fourbe. Dans sa mise en scène, le réalisateur applique l'un de ses recettes favorites: la répétition. Certaines sautent aux yeux, pour les autres, les inconditionnels peuvent faire l'exercice de les compter.

[FR / NL]

Tijdens een chic diner ten huize van de Nobiles (de 'Nobelen'), bevindt de uitgenodigde bourgeoisie zich plots in een onverklaarbaar huis-clos. De bedienden hadden het onbestemde voelen aankomen en hebben het huis verlaten, daarbij de gastheer en zijn genodigden aan hun lot overlatend. In hun overlevingstrijd verliezen deze beetje per beetje hun overtuigingen en komen de meest barbaarse instincten naar boven.

Deze film illustreert ten volle het surrealisme van Bunuel en toont de zwakte en de wankelbaarheid van de burgerlijke waarden op eenvoudige wijze met zwarte humor en intellectuele list, dit alles in een mise-en-scene waar de regisseur ten overvloede zijn voor de fans herkenbare recept van repetitie brengt.

15.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

LA MANSION DE LA LOCURA
(THE MANSION OF MADNESS)

JUAN LOPEZ MOCTEZUMA, MEXICO, 1975, 88', VO ST ANG/ENG OND, 35 MM

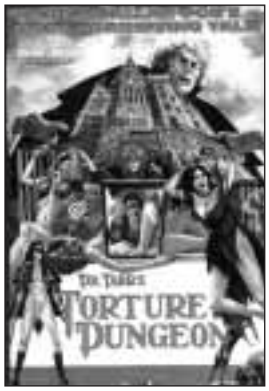

"La Mansion de la Locura" relate les tribulations de Gaston Leblanc, journaliste qui souhaite enquêter sur les méthodes étranges et littéraires d'un médecin psychiatre, le docteur Maillard. Pour ce faire, Gaston se rend dans l'asile et aboutit, contraint et forcé, interné par Fragonard, imposteur du véritable doc, dont le dessein est l'hégémonie de la folie sur terre... Alors débute une série de tentatives d'évasion, de pièges et de coups de théâtre (y compris une scène d'exécution qui déménage).
Le contenu narratif est davantage un prétexte à une expérience visuelle baroque, rythmée et burlesque. Les rares référents correspondants entre le théâtre et le cinéma s'enrichissent chez Moctezuma, qui s'est entouré d'acteurs et de créateurs hors-pairs. Vos mirettes, vos tripes, vos poils, vos oreilles seront laminés à la sortie de la projection.

[FR / NL]

"La Mansion de la Locura", het tweede werk van Moctezuna in Nova, vertelt ons het avontuur van Gaston Leblanc, een journalist die de vreemde methodes van psychiater Maillard wil onderzoeken. Gaston begeeft zich naar de instelling en wordt ongewild geinterneerd door Fragonard, de valse dokter Maillard, de verpersoonlijking van de waanzin op aarde …Het begin van een hele reeks ontsnappingspogingen, valstrikken en andere onverwachte wendingen.
Dit is de eerste langspeelfilm van Moctezuma (een onmiskenbaar succes, met heel wat prijzen op zijn palmares). Een film met een barok, ritmisch en burlesk karakter, waarin film en theater elkaar ontmoeten. Moctezuma omringde zich met een uitstekend team acteurs en medewerkers. Uw ogen, darmen, haren en oren krijgen het tijdens deze projectie te verduren.

16.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

ALUCARDA, LA HIJA DE LAS TINIEBLAS

JUAN LOPEZ MOCTEZUMA, MEXICO, 1972, 91', V ANG/ENG V, 35 MM.

"Alucarda", crée et réalisé par Juan Lopez Moctezuma (assistant d'A. Jodorowsky pour "Fando y Lis" et "El Topo"), nous plonge avec une virtuosité théâtrale dans une atmosphère d'angoisses et de désirs. Lorsqu'Alucarda, inquiétante pensionnaire d'un couvent austère, devient l'intime d'une nouvelle pensionnaire, Justine, elle l'initie aux forces occultes. Le goût gothique du film, rendu par un dispositif scénique maîtrisé, sublime la structure narrative: l'univers sonore croise avec brio les cris, les fracas et la musique; les robes organiques des soeurs contrastent avec les tenues d'époques (l'histoire se déroule en l'an 1868) des autres protagonistes; les déplacements et les gesticulations des acteurs répondent à une chorégraphie subtile et affolante; les éclairages décuplent l'impression paniquante du film...

[FR / NL]

"Alucarda" werd gemaakt door Juan Lopez Moctezuma (assistent van Jodorowsky bij het maken van "Fando y Lis" en "El Topo"). Met een theatrale virtuositeit worden we ondergedompeld in een wereld van angsten en lusten (het verwachtingspatroon van elke liefhebber van dit genre).
Alucarda, een morbide bewoner van een streng klooster, maakt kennis met een nieuwelinge, Justine, en initieert haar in de zwarte magie. De film heeft iets gotisch : een geluidsuniversum gevuld met kreten, lawaai en muziek; de organische kleding van de zusters die contrasteert met de kledij van toen (het verhaal speelt zich af in 1868) waarin de andere protagonisten zijn gehuld; de hectische bewegingen en gebaren, de belichting die de paniek weergeeft;…

19.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

MACARIO

ROBERTO GALVADON, MEXICO, 1960, 90', VO ST FR/ FR OND, 35 MM

Adapté de l'oeuvre de l'écrivain allemand du 19e siècle, B. Traven, "Macario", réalisé par Roberto Galvadon, figure parmi les productions cinématographiques exécutées dans les studios Churubusco (le Cineccita ou le Hollywood mexicain).
Macario, pauvre bûcheron, accoutumé à la disette et la misère, accepte de partager une dinde avec la mort qui, en retour, lui fait don du pouvoir de guérison. Cependant, les bienfaits qu'il répand autour de lui deviennent suspect pour l'Inquisition qui le condamne au bûcher...
Cette oeuvre, alors considérée comme une légende traditionnelle du sud mexicain, conjugue un conte existentiel et un canevas anthropologique. Le contraste saisissant des ombres et lumière, opéré par l'illustre chef-opérateur Gabriel Figueroa, crée une atmosphère de réalisme magique...

[FR / NL]

De film 'Macario', een adaptatie van het oeuvre van de 19e eeuwse Duitse schrijver B. Traven, is één van de cinematografische producties die in de Churubusco-studio's werden gemaakt, ook wel het Mexicaanse Cinecittà of Hollywood genoemd. De regisseur Roberto Galvadon was, na zijn eerste film 'La Otra', onmiddellijk gelanceerd, met uiteindelijk 27 films op zijn palmares.
Macario, een arme houthakker die gewoon is aan schaarste en gebrek, aanvaardt een kalkoen te delen met de Dood die, op haar beurt, hem begiftigt met geneeskracht. De goede daden die hij stelt zijn verdacht voor de Inquisitie die hem tot de brandstapel veroordeelt… Dit werk, indertijd beoordeeld als een traditionele Zuid-Mexicaanse legende, is een existentieel sprookje met fantastische inslag in een antropologisch canvas evenals een eigengereide lezing van de inheemse psychologie. De pakkende lichtcontrasten door de beroemde d.o.p. Gabriel Figueroa creëren een magisch-realistische sfeer…

LES HEROS DE LA LUTTE: EL SANTO ET NEUTRON

On ne peut pas parler du cinéma fantastique mexicain sans parler de Santo, el enmascarado de plata. Il est au cinéma mexicain ce que Maciste est pour le péplum italie, un pilier incontournable, le superhéros légendaire, qui a laissé derrière lui une marque indélébile. Roberto Guzman Huerta, né en 1917 à Hidalgo (Mexique), s'est fait connaître sous différents pseudonymes au cours de sa carrière de lutteur, mais c'est sous le nom de El Santo ("Le saint") qu'il restera dans l'histoire.
Quand, en 1952, un éditeur du nom de Jose Cruz eut l'idée de publier une bande dessinée où l'on verrait Santo combattre le crime organisé ainsi que divers monstres, le succès fut fulgurant: une legende était née.
52 films de Santo ont été tourné, dont certains n'ont jamais été distribués hors du Mexique,ni sous-titrés, beaucoup sont encore hélas! invisibles à ce jour. Le superman mexicain a tout combattu: le crime organisé, la lèpre (mais oui !), une multitude de savants fous, des femmes-vampires, un cyclope, Dracula, la fille de Frankenstein, des karatékas à la pelle, des martiens, sans oublier bien sûr les momies de Guanajuato! Mais surtout, sa légende a suscité des vocations: d'autres super-héros de la lutte sont arrivés sur la scène, parmi lesquels Neutron est sans doute un des exezmples les plus réussis. Pour célébrer ces superhéros de la lutte, le Nova a choisi trois films mythiques parmi l'abondante production fantastique mexicaine. On en fait le pari: quand vous les aurez vu, vous ne pourrez plus les oublier.

27.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

NEUTRON VS LOS AUTOMATES DE LA MUERTE

FEDERICO CURIEL, 1960, VO ST FR/FR OND, 16MM, 80'

Le très mauvais et, bien sûr, très fol Docteur Caronte veut construire une bombe à neutrons surpuissante. Pour ce faire, il veut rendre vie aux cerveaux de trois chercheurs fameux (et fumeux). Mais comme on pouvait s'y attendre, il faut beaucoup de sang pour faire revivre des cerveaux! Le superman atomique Neutron va tenter d'arrêter le Docteur et de le mettre hors d'état de nuire. Y parviendra-t-il ?

[FR / NL]

De door en door slechte en uiteraard zeer waanzinnige Dokter Caronte wil een superkrachtige neutronenbom maken. Daarvoor moet hij drie schedels van befaamde wetenschappers tot leven brengen. En daarvoor heeft men natuurlijk veel warm bloed nodig! De superman Neutron zal proberen het snode plan van de dokter te verijdelen en hem onschadelijk te maken. Zal hij hierin slagen ?

28.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

SANTO VS LA INVASION DE LOS MARCIANOS

ALFREDO B. CREVENNA, 1966, VO ST FR/ENG OND, 35 MM, 92'

Les Martiens veulent envahier la Terre pour arrêter les expériences nucléaires que les humains s'entêtent à poursuivre! Et ça, vous vous en doutez, c'est un boulot pour Santo. Devinez pourquo ? Parce que, malheureusement (pour eux), les Martiens ont décidé de commencer par le Mexique. Ils kidnappent quelques petits Mexicains, et en désintégrent quelques autres. Pauvres Martiens, ils ne se doutent pas qu'ils vont tomber sur le héros que la galaxie entière envie au Mexique.

[FR / NL]

De marsbewoners willen de aarde aanvallen om de menselijke nucleaire experimenten te stoppen. En dat is natuurlijk een klus voor Santo. Waarom ? Omdat, helaas voor hen, de Marsmannetjes besloten hebben Mexico te kiezen als uitvalsbasis. Zij kidnappen enkele kleine Mexicanen, en brengen er ook enkele om zeep. De arme Marsmannetjes hebben er niet aan gedacht dat de grootste held van het hele melkwegstelsel hun pad zal kruisen.

28.03 › 24:30 ¶
5 / 3,5

SANTO VS LAS MUJERES VAMPIRO

ALFONSO CORONA BLAKE, 1962, VO ST FR/ FR OND, 35 MM, 89'

Voici peut-être le film de Santo le plus connu au niveau international. C'est l'histoire d'une colonie de vampires qui tentent de trouver la personne qui succédera à leur Reine, Zorina. Santo doit protéger la fille du Professeur Orlof, Diana, qui semble être la victime désignée. Fortement recommandé.

[FR / NL]

Dit is waarschijnlijk de internationaal meest bekende Santo-film. Het is het verhaal over een bende vampieren die iemand zoeken om hun koningin Zorina op te volgen. Santo neemt hun gegeerde slachtoffer, Diana ,de dochter van professor Orlof, in bescherming. Een aanrader.

DE HELDEN VAN DE STRIJD: EL SANTO EN NEUTRON

Bij een bespreking van de Mexicaanse fantastische film kunnen we niet zonder de figuur van Santo, el enmascarado de plata. Hij is voor de Mexicaanse cinema wat Maciste is voor de Italiaanse, een mythe, een legendarische superheld, die een onuitwisbare erfenis heeft nagelaten. Roberto Guzman Huerta, geboren in 1917 in Hidalgo (Mexico), heeft onder verschillende pseudoniemen zijn worstelaarscarriere uitgebouwd, maar iedereen herinnert zich hem als El Santo ("de heilige"). Toen in 1952 de uitgever Jose Cruz het idee kreeg een strip uit te geven waarin Santo de strijd aanbindt met de georganiseerde misdaad en diverse monsters, werd het een succes wonder weerga : een legende was geboren.
Er werden 52 Santo-films gemaakt, waarvan sommige nooit buiten Mexico werden vertoond. De Mexicaanse superman ging iedereen te lijf : de maffia, lepra (of wat dacht u ?), een bende waanzinnige wetenschappers, vrouwelijke vampieren, een cycloop, Dracula, de dochter van Frankenstein, marsmannetjes, zonder de mummies van Guanajuato te vergeten! Andere helden volgden zijn spoor, waarvan Neutron ontegensprekelijk de meest geslaagde is. Om deze legendarische superhelden te eren, heeft Nova enkele krakers uit de Mexicaanse fantastische cinema geselecteerd. Wees gerust : als je ze gezien hebt, zul je ze nooit vergeten.

23.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

EL ESQUELETO DE LA SIGNORA MORALES

ROGELIO A. GONZALEZ, MEXICO, 1959, 92', VO ST FR/OV FR ONDL, 35 MM

Rogelio A. Gonzalez fait partie des ces réalisateurs prolifiques obstinément ignorés en dehors de leur pays d'origine. Il a cependant à son actif une bonne soixantaine de films réalisés entre 1950 et 1984, année de sa mort. Avec "El Esqueleto de la senora Morales", nous plongeons en pleine comédie macabre: nous suivons les tribulations d'un taxidermiste sexuellement refoulé, dont la femme, frigide et hystérique, souffre de son amour immodéré pour les animaux morts.
Ne vous attendez pas à une série Z involontairement drôle: le film est mené d'une façon surprenante. Jubilatoire, monstrueux et féroce, avec une attention portée sur les détails assez redoutable, une direction d'acteurs plus que convaincante, il ne passe décidément pas inaperçu dans les festivals qui se sont proposés de le (re)découvrir.

[FR / NL]

Rogelio A. Gonzalez is zo één van die productieve filmmakers die koppig worden verwaarloosd buiten hun eigen land. Op zijn actief staan nochtans een zestigtal films, gedraaid tussen 1950 en 1984, het jaar van z'n dood. Titels als "La diligencia de la muerte" (1961), "Satan y la magia negra" (1967), "El hombre desnudo" (1973) tonen dat hij met meer dan één genre vertrouwd was: western, horror, drama…
Met "El Esqueleto de la senora Morales" serveren we u een makabere komedie. We volgen de avonturen van een seksueel gefrustreerde dierenopzetter, waarvan de -frigide en hysterische- vrouw lijdt aan een ontembare liefde voor dode dieren. U hoeft zich niet te verwachten aan een derderangsfilm die onwillekeurig weer grappig wordt. De prent is verrassend: vreugdevol, monsterachtig en wreed, met grote aandacht voor details, en meer dan overtuigende acteurs. Op de festivals die hem (her)ontdekken gaat deze film niet onopgemerkt voorbij. En ook de twee hoofdrolspelers, Artoro de Cordova en Amparo Rivelles, zal u niet snel vergeten.

26.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

EL VAMPIRO

FERNANDO MENDEZ, MEXICO, 1957, 1954, VO ST ANG/ENG OND

Tremblez, humains: voici venir "El Vampiro", un des films incontournables du cinéma d'horreur mexicain. Fernando Mendez (rodé à Hollywood dans les années trente) il a abordé des genres divers sans éclat particulier. C'est l'horreur qui lui a apporté succès et reconnaissance, et plus spécialement "Ladron de Cadaveres" (1956) dont la réputation était tellement forte dès sa sortie que l'acteur-producteur Abel Salazar décida d'engager Fernando Mendez pour réaliser un autre film: ce sera "El Vampiro". Un mystérieux étranger débarque dans la campagne des environs de Mexico, avec l'intention de ramener à la vie son frère, tué cent ans plus tôt. Brrrr... Serait-il vampire? Classique, cette transposition de Dracula dans une hacienda, stylisée et soignée, s'inscrit dans la tradition des meilleurs films gothiques, avec un décalage savoureux procuré par l'utilisation d'un décor inhabituel.

[FR / NL]

Siddert, mensen: hier komt "El Vampiro", één van de parels van de Mexicaanse horrorcinema. De maker, Fernando Mendez leerde de stiel in Hollywood in de jaren dertig. Terug in Mexico is hij in verschillende genres actief (western, komedie, drama), zonder grote uitschieters. Het is de horror die hem succes en erkenning zal opleveren, meer bepaald "Ladron de Cadaveres" (1956). De film was zo populair en invloedrijk dat acteur-producer Abel Salazar besloot Fernando Mendez aan te nemen voor een andere film: "El Vampiro".
Een mysterieuze vreemdeling duikt op in de streek rond Mexico-city, met de bedoeling z'n broer, die honderd jaar geleden stierf, weer tot leven te wekken. Brrr... Zou het een vampier zijn? De transpositie van Dracula naar een hacienda wordt in een gestileerde en verzorgde stijl gebracht, en past in de traditie van de beste gothische films. Het ongewone decor maakt het geheel alleen maar smakelijker.

29.03 › 20:30 ¶
5 / 3,5

EL CASTILLO DE LA PUREZA
(LE CHÂTEAU DE LA PURETÉ)

ARTURO RIPSTEIN, MEXICO, 1973, 110', VO FR/FR OV, 35 MM

Le cinéma fantastique emrunte aussi les voies d'un univers étrange, subtilement décalé, un cinéma d'auteur dans des codifications de genre, mais parfois bien plus transgressif.
Considéré comme un des plus grands cinéastes mexicains contemporains, très apprécié en Europe, Arturo Ripstein partage le goût de Bunuel (son assistant sur "El Angel Exterminador") pour les perversions, les névroses, les frustrations soigneusement dissimulées sous l'apparence de la normalité, de la bienséance, de la vertu. La chasteté (et son opposé: le viol), les humiliations, l'isolement, l'intolérance sont des thèmes récurrents chez Arturo Ripstein. Dans "El Castillo de la Pureza", un père de famille refoulé, obsédé par la discipline, enferme les siens dans une grande maison pendant des années pour les préserver de l'impureté du monde.

[FR / NL]

De fantastische film maakt ook gebruik van het bevreemdende universum, dat op subtiele manier verschilt van de bekende wereld. Het leek ons dan ook interessant in deze Mexicaanse programmatie werken van Luis Bunuel en Arturo Ripstein te integreren, die hun kracht, fascinatiepotentieel en morbide sensualiteit nog steeds behouden.
Arturo Ripstein wordt als één van de grootste hedendaagse Mexicaanse cineasten beschouwd en kent ook in Europa heel wat succes. Hij was assistent van Bunuel en z'n eerste film was een western waarvan het scenario door Gabriel Garcia Marquez werd geschreven. Ripstein deelt met Bunuel z'n voorliefde voor perversies, neuroses en frustraties die zorgvuldig verstopt worden onder de façade van het normale, van de wellevendheid en de deugd. Kuisheid (en de tegenpool verkrachting), vernederingen, isolement en intolerantie zijn favoriete thema's van de man.
In "El Castillo de la Pureza", sluit een gefrustreerde familievader, die geobsedeerd is door discipline, z'n gezin op in een groot huis voor lange jaren, om het te bewaren voor de onzuiverheid van de wereld.
De film werd gedraaid in de beroemde "Churubusco Azteca"-studio's, en de flamboyante decors van Manuel Fontanals waren zo opvallend dat ze in de daaropvolgende jaren nog door heel wat cineasten werden gebruikt.

Cette année, le 7ème parallèle a eu envie de se poser au Mexique, et de ramener, avec son lot d'émotions fortes, un invité de marque singulièrement atypique: Alejandro Jodorowsky. Bien sûr, Jodorosky est Chilien d'origine, et passe le plus clair de son temps à Paris. Il n'en reste pas moins que l'essentiel de sa filmographie a été réalisé et produit au Mexique, et que Jodorowsky, presque malgré lui, est devenu un des emblèmes farouchement irréductibles du cinéma mexicain, au même titre que Juan Lopez Moctezuma, également à l'honneur dans cette programmation. Si les rencontres et les fréquentations permettaient de cerner une personnalité, nous rappelerions que Jodorowsky a côtoyé Roland Topor et Fernando Arrabal, le mime Marceau, Juan Lopez Moctezuma, H. R. Giger, Salvador Dali, Dan O' Bannon et Jean "Gir" Moebius, pour ne citer qu'eux... Mais le grand Jodo, comme l'appelaient ses collaborateurs de Métal Hurlant, ne se définit pas, au mieux il s'approche.
Poète apatride, clown et marionnettiste au Chili, mime en France, réalisateur au Mexique, collaborateur de Maurice Chevalier, co-créateur du mouvement panique, écrivain et scénariste protéiforme, chroniqueur ésotérique, directeur de théâtre d'avant-garde, provocateur patenté, performeur déjanté dans sa période underground, faux gourou ou vrai manipulateur, mystique blasphématoire, inventeur de formes dévoyées de psychanalyse métaphorique, il possède toutes les facettes dans le désordre, et les ordonne à votre insu avec l'art consommé d'un maître de cérémonie. Il viendra d'ailleurs en personne vous présenter une séance spéciale de son célèbre Cabaret Mystique, dont vous ne ressortirez pas indemnes, tout sceptiques que vous soyez. Et question cinéma, vous allez être gâtés: "Fando y Lis", "El Topo", "The Holy Mountain", "Santa Sangre" et leur cortège d'images radicales, psychédéliques et crues, belles et lumineuses, qui apaiseront vos cauchemars et mettront vos rêves en danger. Sans compter un documentaire sur le maître, histoire de vous repaître de ses réponses à vos angoisses existentielles...

[FR / NL]

Dit jaar verkoos Het Zevende Spoor om zich neer te vleien in Mexico. Daar zoeken we iemand op met een uitzonderlijke atypische betekenis en een hoop krachtige emoties: Alejandro Jodorowsky. Uiteraard is Jodorowsky van Chileense oorsprong, maar hij brengt het merendeel van zijn tijd door in Parijs. Desondanks werden de meeste van zijn films gedraaid en geregisseerd in Mexico en werd Jodoroswky bijna ongewild één van de krachtigste onverzettelijke emblemen van de Mexicaanse cinema, net zoals Juan Lopez Moctezuma, die ook gehuldigd wordt in deze programmatie. Jodorowski's pad kruist dat van vele andere opmerkelijke persoonlijkheden zoals Roland Topor en Fernando Arrabal, mimespeler Marceau, Juan Lopez Moctezuma, H.R. Giger, Salvador Dali, Dan O'Bannon en Jean 'Gir' Moebius, om er maar enkelen te op te noemen... Maar de grote Jodo, zoals zijn medewerkers van Métal Hurlant hem noemen, laat zich niet omschrijven, hij geeft hoogstens enkele aanwijzigingen. Staatsloze poëet, clown en marionettenspeler in Chili, mimespeler in Frankrijk, regisseur in Mexico, medewerker van Maurice Chevalier, co-stichter van de Paniek-beweging, veelzijdig schrijver en regisseur, esoterisch recensent, directeur van een avant-gardistisch theater, erkend provocateur, dolle ondernemer in zijn underground-periode, valse goeroe of echte manipulator, blasfemische mysticus, uitvinder van ontspoorde vormen van de metaforische psychoanalyse.... Als geen ander bezit hij al deze facetten in wanorde en gebruikt hij ze, zonder ons medeweten, met de vaardigheid van een ceremoniemeester. Hij zal trouwens persoonlijk een speciale voorstelling geven van zijn beroemde "Cabaret Mystique", waar zelfs de grootste sceptici niet ongedeerd uit zullen komen! En wat cinema betreft, zullen jullie verwend worden: "Fando y Lis" , "The Holy Mountain" en "Santa Sangre" met in hun kielzog radicale, psychedelische en ruwe, mooie en lumineuze beelden, die uw nachtmerries bedaren en uw dromen in gevaar brengen. Zonder een documentaire over de Meester zelve te vergeten, al was het maar om ons te goed te doen aan zijn antwoorden op 's mensen existentiële angsten...

22.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

FANDO Y LIS

ALEJANDRO JODOROWSKY, MEXICO, 1968, VO ST FR/OV FR
OND, 93', 35MM (DVD)

Basé sur une pièce "panique" d'Arrabal, Fando et Lis est le premier film de Jodorowski. Et il s'en fallut de peu qu'il soit aussi le dernier, puisqu'il faillit coûter la vie à son auteur. Lors de sa présentation au festival d'Acapulco, la projection dégénéra en émeute et Jodorowski échappa de peu à un lynchage, en s'enfuyant caché sous la banquette arrière d'une auto. C'est une fable moderne, dans laquelle deux jeunes gens sont à la recherche d'une cité mythique où tous leurs voeux seraient exaucés. Mais sur leur chemin, ils ne rencontreront que corruption et folie. Ce premier opus du cinéaste chilien est une sorte de divine comédie surréaliste, mettant en scène une kyrielle de personnages dérisoires dont le comportement semble obéir à la logique de l'absurde, et où l'allusion politique est perpétuellement contaminée par l'inspiration fantastique.

[FR / NL]

Dit werk is gebaseerd op een "paniek"-stuk van Arrabal en is meteen de eerste film van Jodorowski. En het heeft niet veel gescheeld, of het werd zijn laatste. Tijden de voorstelling op het festival van Acapulco ontketende deze film een ware rel, waarop men Jodorowski wilde lynchen. Hij ontsnapte nipt door zich te verbergen onder een bank achter een auto. Het is een moderne fabel van twee jongelingen die op zoek zijn naar een mythische stad waar al hun wensen werkelijkheid worden. Maar op hun weg vinden ze enkel corruptie en waanzin. Het heeft iets van de happenings van de avant-garde van de jaren zestig. Dit eeste werk van de Chileense cineast heeft iets van een surrealistische goddelijke komedie. We zien een reeks vermakelijke personages wiens gedrag lijkt te gehoorzamen aan een absurde logica, en waar politieke allusies worden vermengd met het fantastische gegeven. Een sterk moment in de Latijns-Amerikaanse tegencultuur, bij ons zelden vertoond, en dus te ontdekken.

22.03 › 24:30 ¶
5 / 3,5

EL TOPO

ALEJANDRO JODOROWSKY, MEXICO, 1970, VO ST ANG/ENG
OND, 125', 35MM

Sorte de western spaghetti revisité par un apôtre du surréalisme, "El Topo" est vite devenu une perle noire du cinéma culte, un film d'aventures shooté sous LSD dont les délires psychédéliques, les audaces graphiques et le refus de respecter les convenances cinématographiqes ont rencontré les attentes de la génération flower-power. "El Topo", un gunfighter qui traverse le désert en compagnie de son rejeton (Jodorowsky père et fils) découvre un massacre, recueille le témoignage d'un mourant, et accomplit sa vengeance. Ce faisant, il libère une femme qui le met au défi de prouver sa valeur en tuant les quatre grands maîtres du désert. La véritable quête mystique d'El Topo commence alors, traversée de fulgurances inoubliables: carnages, souffrance et désir, luxure et mystères, difformités physiques et perversions de l'esprit...

[FR / NL]

"De meeste cineasten maken films met hun ogen; ik maak ze met m'n ballen." Met "El Topo" blies Jodorowsky het genre van de spaghetti-western nieuw leven in. Deze stijlvernieuwende avonturenfilm met psychedelische ondertoon werd al snel tot cultstatus verheven.
Pistoolheld El Topo (vertolkt door Jodorowsky senior) trekt samen met zijn zoon (Jodorowsky junior) door de woestijn. Hij is er getuige van een bloedbad, aanhoort de bekentenis van een stervende en zweert wraak. Een vrouw, door hem bevrijd, daagt hem uit zijn moed te bewijzen door de vier meesters van de woestijn te doden. En dan begint de échte mystieke queeste: een parcours bezaaid met slachtpartijen en zinnelijke uitbarstingen, een carnaval van uitersten, van lichamelijke én geestelijke wanstaltigheid, een perverse beeldenstorm die uiteindelijk in wanhoop culmineert.

21.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

LA CONSTELLATION JODOROWSKY

LOUIS MOUCHET, FRANCE, 1994, VO ST ANG/OV ENG OND, 90'

Qui est Alexandro Jodorowsky ? Difficile de cerner ce touche-à-tout, personnalité complexe, tour à tour clown, mime, sorcier, astrologue, bédéiste, homme de théâtre, cinéaste et poète, doué d'une intuition infaillible sur les mystères de la psychologie humaine. Né en 1930, de parents juifs originaires de l'Europe de l'Est réfugiés au Chili, il quitte son pays natal dès l'âge de 18 ans. En France, il fonde avec Arrabal et Topor le mouvement "panique" dont les célèbres happenings inspireront ses premiers films au Mexique. S'appuyant sur des extraits de films, des planches de dessins et surtout des témoignages de collaborateurs et amis, ce documentaire du cinéaste suisse Louis Mouchet nous entraîne dans le délire de cet artiste qui se défend d'en être un et nous laisse étourdis.

[FR / NL]

Artistieke duizendpoot. Afwisselend clown, mimespeler, duivelskunstenaar, astroloog, striptekenaar, theatermaker, cineast, dichter… Complexe persoonlijkheid, niet in een paar woorden te vatten. Begiftigd met een feilloze intuïtie waar het de mysterieuze diepten van de menselijke geest betreft. Geboren in 1930 uit joodse ouders, oosteuropese vluchtelingen die hun geluk in Chili beproefden. Verlaat Chili op achttienjarige leeftijd, trekt naar Parijs en sticht er samen met Arrabal en Topor het "Mouvement Panique". De beruchte happenings van deze beweging vormden de directe inspiratiebron voor zijn eerste Mexicaanse films.

De Zwitserse cineast Louis Mouchet voert ons het duizelingwekkende universum binnen van een artiest zonder artistieke pretenties. Zijn documentaire is opgebouwd rond filmfragmenten en originele tekeningen, maar vooral ook rond getuigenissen van medewerkers en vrienden.

21.03 › 20:30 ¶
2,5

CABARET MYSTIQUE

Depuis 1981, Jodorowsky donne à Paris des conférences libres sur l'interprétation du Tarot. Pour la première fois, Bruxelles sera le théâtre d'une telle expérience psychomagique. Cette rencontre sera de plus l'occasion de lancer un "Acte de la RéEvolution Poétique", un mouvement qui va être rebaptisé expressément à Bruxelles. Il s'agit pour Jodorowsky et Bertoli (expert du mouvement "panique") d'une dissolution/ refonte du mouvement dans un nouveau, plus adapté au troisième millénaire.

[FR / NL]

Onder deze titel geeft Jodorowsky al sinds 1981 elke week een conferentie in een Parijs café. Voor de eerste keer zullen we in Brussel kunnen deelnemen aan zo'n psychomagische ontmoeting. Wat meer is, deze conferentie wordt het toneel van een "Daad van Poetische ReEvoltie", een beweging die speciaal in Brussel en in de Nova wordt herdoopt. Het gaat hierbij voor Jodorowsky en Bertoli (een kenner van de Paniek beweging) over een ontbinding-omwerking van de Paniek beweging in een nieuwe actiegroep die meer aangepast is aan het derde millennium.

21.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

THE HOLY MOUNTAIN

ALEJANDRO JODOROWSKY, MEXICO, 1973, VO ST ANG/OV ENG OND, 114', 35MM (DVD)

Holy Mountain, la montagne sacrée, devientcomme c'est souvent le cas chez Alejandro Jodorowsky, l'objet d'un quête initiatique, le lieu d'une conquête spirituelle. Si d'aventure, certaines séquences du film rappelent les décors bédéphéliques des tribulations du Major, l'histoire mystérieuse et intriguante qui nous est contée est le fruit d'un délire érotique et d'une satire politique. La recherche de la vie éternelle et de la vérité alchimique est condensée dans un univers où se croisent des martyrs, des prostituées, des aspirants à l'immortalité et des faux prophètes. A terme, Jodorowsky nous révèle que le sacré est aussi une construction humaine et nous invite à pénétrer dans ses propres reconstructions cinématographiques où la critique acerbe des valeurs de notre société est subtile et explorée avec le talent cinématographique qui est le sien.

[FR / NL]

Holy Mountain, de heilige berg, wordt zoals dit vaak voorkomt bij Alejandro Jodorowsky, het doel van een initiatietocht, de plaats van een spirituele verovering. Behalve avontuurlijk -bepaalde scènes herinneren de stripachtige decors van de beproevingen van de Major- is het raadselachtige en intrigerende verhaal dat ons verteld wordt, het resultaat van erotische waanzin en van politieke satire. De zoektocht naar het eeuwige leven en naar de alchimistische waarheid is verdicht in een universum waar martelaars, prostituées, kandidaten voor de onsterfelijkheid en valse profeten elkaars pad kruisen.

Op tijd en stond onthult Jodorowsky ons dat het heilige ook een menselijke constructie is en nodigt ons uit binnen te dringen in zijn eigen cinematografische reconstructies waar de wrange kritiek op de waarden van onze samenleving zeer subtiel aanwezig is en doorvlochten met dat cinematografische talent, dat het zijne is.

21.03 › 24:30 ¶
5 / 3,5

SANTA SANGRE

ALEJANDRO JODOROWSKY, MEXICO/ITALY, 1989, VO ANG/ENG OND, 114'

Fable psychanalytique sur fond de mystique chrétienne et de paganisme, "Santa Sangre" est peu-être le plus acclamé des films de Jodorowsky, un poème cru et scabreux, magnifique et perturbant.

Un jeune homme, enfermé dans une institution psychiatrique, est traumatisé par une scène vécue dans son enfance: son père a tranché les bras de sa mère, bigote fanatique, avant de trouver la mort à son tour. Il s'échappe et venge sa mère, devenant ses bras meurtriers.

Extrêmement sanglant, scatologique et flamboyant, collision improbable entre le bestial et le sacré, "Santa Sangre" contient des scènes de beauté pure et de violence brutale, et baigne dans une sensualité tour à tour malsaine et voluptueuse. On peut y trouver des métaphores christiques, une ode à la cruauté, des couleurs belles et chaudes comme une maîtresse…

[FR / NL]

Wellicht de meest bejubelde en toegankelijke film van Jodorowsky. Het is een soort van psycho-analytische fabel met mystiek-christelijke én heidense inslag. Een jongeman loopt een zwaar jeugdtrauma op als zijn vader de armen van zijn kwezelachtige moeder afhakt. Achteraf zal de vader zelf aan zijn einde komen. De jongen is ondertussen in een psychiatrische instelling beland. Eenmaal hieruit ontsnapt ontpopt hij zich tot wraakengel van zijn moeder.

"Santa Sangre" is een rauw en bloederig filmgedicht, vol scabreuze vondsten en scatologische aardigheden. Brutaal geweld en zuivere schoonheid wisselen elkaar af in een onwaarschijnlijke mengeling van sacrale beestachtigheid en bitterzoete sensualiteit. Het is precies deze film die Jodorowsky's come-back als cineast inluidde, na elf jaar intensief striptekenen.

DRACULA, PAGES FROM A VIRGIN'S DIARY

GUY MADDIN, CANADA, 2003, 75', SANS DIAL./ZONDER DIAL., 35 MM

Le jeune prodige du cinéma canadien Guy Maddin offre une relecture originale du récit mythique mille fois filmé de Bram Stocker. Avec son Dracula, fait d'un assemblage d'effets numériques au départ de matériaux filmés en différents formats, il entreprend la synthèse audacieuse d'un cinéma d'avant-garde et d'une chorégraphie originale. Il enrichit le ballet physique et sensuel de Mark Godden, interprété par le Ballet Royal de Winnipeg, de pantomimes et d'intertitres. La narration et la photographie en noir et blanc, rehaussée de quelques touches de couleur vive, caractéristiques de l'oeuvre de Maddin, l'injection d'éclairs écarlates et d'effets sonores spasmodiques qui font irruption dans la musique symphonique de Gustav Mahler, parachèvent une esthétique de l'excès, conforme à la tonalité mélodramatique du récit.

[FR / NL]

Eigenzinnige bewerking van Bram Stokers mythische roman door Canadese wonderboy Guy Maddin. Deze "Dracula", vol digitale effecten, is gebaseerd op bestaand filmmateriaal van verschillend formaat. Soort van kruising van avant-garde film en balletvoorstelling. De sensuele choreografie van Mark Godden, uitgevoerd door het koninklijk ballet van Winnipeg, wordt met pantomimes en tussentitels verrijkt. De typische verhaalstructuur met melodramatische ondertoon, de zwart-wit fotografie die met felle kleuren wordt bijgewerkt en de krampachtige klankuitbarstingen zijn kenmerkend voor Maddins stijl. Alles staat bij hem namelijk in dienst van een esthetica van het buitensporige. Paradoxaal genoeg is dit misschien wel de meest getrouwe verfilming ooit, maar dan wel van begin tot eind gedanst!

Het is een sympathieke, ja zelfs sexy Dracula die we hier te zien krijgen. "Voor mij is Dracula slechts een metafoor voor het waas van sexuele aantrekking dat over bepaalde vrouwen hangt", aldus Maddin.

14.03 › 20:30 ¶
15.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

THE LAST GREAT WILDERNESS

DAVID MACKENZIE, SCOTLAND, 2002, 90', VO ST ANG/ENG OND, 35 MM

Rencontre imprévue entre deux agités (l'un, Charlie, en route pour faire sauter la baraque de la popstar qui lui a piqué sa femme, et l'autre, Vincente, gigolo poursuivi par des tueurs pour le même genre de raison), le récit de The Last Great Wilderness prend des allures trépidantes de road movie dans le décor fabuleux des Highlands, avant de virer thriller sombre ou drame psychhologique, lorsque les deux comparses malgré eux se réfugient dans une maison isolée investie par une communauté d'âmes perdues, dépendantes ou en pleine crise émotionnelle. L'intrusion des deux étrangers provoque la révélation des secrets les plus inavouables des résidents... "The Last Great Wilderness" est en partie financé par Zentropa (Danemark), qui a sans doute apprécié sa narration non traditionnelle et ses portraits hors du commun.

[FR / NL]

Een onverwachte ontmoeting tussen twee druktemakers. De ene, Charlie, is van plan om het huis van een popster die zijn vrouw heeft ingepikt op te blazen. De andere, Vincente, is een gigolo die achtervolgd wordt door een bende met de bedoeling hem koud te maken om zowat dezelfde redenen. De gebeurtenissen in The Last Great Wilderness beginnen als een road-movie met hoog tripgehalte met op de achtergrond het duizelingwekkende decor van de Schotse highlands, maar neemt al gauw de allures aan van een sombere psychologische thriller. De twee personages verzeilen in een geïsoleerde gemeenschap vol verloren zielen die worstelen met emotionele crises... De komst van de twee vreemdelingen maakt de meest verborgen geheimen van de bewoners los. "The Last Great Wilderness" werd gedeeltelijk gefinancierd door het Deense Zentropa, bekend van de Dogmafilms, wat niet zo vreemd is gezien de onklassieke verhaalvorm en de buitengewone portreteringen...

15.03 › 20:30 ¶
16.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

A FOREST WITHOUT NAME
[MIKE YOKOHAMA]

SHINJI AOYAMA, JAPAN, 2001, 71', V ANG/ENG V, 35MM

L'opposition entre individuel et collectif, s'il est un thème immémorial de la littérature, peut prendre une forme très concrète dans certains films. Ainsi, dans le dernier opus de, Mike Yokohama, détective cynique et froid, accepte comme mission de ramener sa fille à un père. Celle-ci, taraudée par les doutes sur son identité, s'isole dans un lieu régi par une jeune femme très énigmatique et où des événements bizarres se produisent. L'atmosphère grise de cette mise au vert angoissante est accentuée par une musique minimaliste qui éveille des sentiments confus et peu rassurante. Shinji Aoyama s'approprie ici le film de genrestigmatise ainsi la société japonaise, écartelée entre l'obligation de la réussite personnelle et l'impossibilité de s'évader de la pression du groupe.

[FR / NL]

De tegenstelling tussen het individuele en het collectieve, een gekend thema sinds mensengeheugenis in de literatuur, kan tevens vaste vorm krijgen in bepaalde films.Zo ook in het laatste opus van Shinji Aoyama. Mike Yokohama, een cynische en onverschillige detective, aanvaardt de uitdaging om een dochter terug bij haar vader te brengen. Dit meisje, gekweld door twijfels over haar eigen identiteit, zondert zich af op een plaats geregeerd door een zéér raadselachtige jonge vrouw en waar vreemde gebeurtenissen zich voordoen.

Shinji Aoyama werd geboren in 1964. Hij was assistent-regisseur voor verschillende producties waaronder voor Kiyoshi Kurosawa. Met deze film ontwikkelt hij een geheel eigen filmtaal, in een melancholische en wonderlijke sfeer, die de Japanse maatschappij hekelt, verscheurd tussen de dwang naar persoonlijk succes en de onmogelijkheid om te ontsnappen aan de groepsdruk.

16.03 › 20:30 ¶
17.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

A SNAKE OF JUNE

SHINYA TSUKAMOTO, JAPAN, 2002, VO ST ANG/ENG OND, 35 MM, 75'

"Snake of june" expose le parcours chaotique et aliéné d'un couple. Un maître-chanteur, épiant les jeux érotiques solitaires auxquels se livre la jeune femme, la pousse à en réaliser d'autres. Par la suite, ce chantage atteint l'homme et génère des situations inattendues et violentes. Cependant, l'extrême intensité des séquences créent un espace où la caresse est possible...

La saison des pluies, diluviennes, chaudes et humides, influence profondément l'atmosphère érotique du film où le grain bleu et permanent des images stimule une impression étrange et intime à la fois. Inspiré par la photographie de Mapplethorpe, Tsukamoto révèle les réponses émotionnelles des individus aux prises à la réalisation de leurs phantasmes érotiques.

[FR / NL]

'Snake of June ' ontvouwt de chaotische en krankzinnige levenswandel van een koppel. Een afperser bespiedt de erotische solo-spelletjes aan dewelke een jonge vrouw zich overgeeft, en dwingt haar om er anderen te verwezelijken. Maar de situatie keert zich tegen de afperser, met onverwachte en gewelddadige situaties tot gevolg. Niettemin creëert de extreme intensiteit van de scènes ruimte waar plaats is voor affectie.

Het regenseizoen met zijn vochtige en warme stortbuien, beïnvloedt zeer sterk de erotische sfeer van de film. Een summiere en permanente aanwezigheid van blauw in de beelden stimuleert een vreemde en tevens intieme indruk. Bezield door de fotografie van Mapplethorne, openbaart Tsokamoto de emotionele antwoorden van individuen vastgepind aan de verwezenlijking van hun erotische fantasieën.

17.03 › 20:30 ¶
18.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

DEAD CREATURES

ANDREW PARKINSON, UK, 2001, 90', VO ANG/ENG, 35MM

Dead Creatures met en scène trois jeunes femmes, Jo, Ann et Ali, qui vivent et survivent dans une banlieue ouvrière de Londres. Après avoir été agressées, elles sont infectées par un virus qui les plonge en pleine déchéance physique et font d'elles des zombies. Leur survie dépend alors de leur approvisionnement en sang et chair fraîche. Leur ballet macabre les met sur la route d'un homme qui n'a qu'un seul but: les détruire...

La transposition du vieux mythe zombie dans un environnement réaliste, la description minutieuse d'un microcosme social marginalisé dans un tissu urbain industriel, le refus de recourir au phantasmé (fascination et désir) permettent à Andrew Parkinson de travailler sa métaphore de la maladie: infection, contagion, déchéance. Son film, ponctué de scènes crues et chocs (violence, sexualité, drogue) aborde le terrain des émotions avec pudeur.

[FR / NL]

Drie jonge vrouwen, Jo, Ann en Ali, leven en overleven in een arbeiderswijk in Londen. Een aanranding zadelt hen op met een virus dat hen fysiek aftakelt. Ze veranderen in zombies... Hun overlevingskansen hangen af van de mogelijkheid om vers bloed en vlees te pakken te krijgen. Tijdens deze makabre zoektocht ontmoeten ze een man met slechts één doel voor ogen: deze vrouwen onschadelijk maken.

De omzetting van de klassieke zombie-mythe naar een realistische hedendaagse omgeving, de minutieuze beschrijving van een sociaal gemarginaliseerde microcosmos in een stedelijke industriële omgeving, de weigering om toevlucht te nemen tot waanvoorstellingen staan Andrew Parkinson toe om de metafoor van de ziekte ten volle uit te werken: van infectie over besmetting tot aftakeling. Deze film, die shockerende en wrede scènes bevat, benadert het terrein van de emoties met de nodige schroom.

18.03 › 20:30 ¶
19.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

DRIVE

SABU, JAPAN, 2001, 102', VO ST ANG/ ENG OND, 35 MM

Kenichi Asakura est un homme d'affaires d'une correction et d'une ponctualité irréprochables. Pour son malheur, il croise un jour la route de trois braqueurs de banque qui font irruption dans sa voiture et le forcent à les suivre sur les traces de leur comparse qui s'est taillé avec l'argent. Et c'est le début d'une aventure hallucinante… "Drive", cinquième film de Sabu, reste fidèle à la préoccupation principale du réalisateur: plonger un homme ordinaire dans un chaos indescriptible. Son sens de l'humour particulier provient du décalage entre la violence des situations, et la naïveté maladroite du personnage qui y est plongé et réagit de façon inattendue -en tout cas pas comme un héros aguerri - dans ses tentatives désespérées pour s'en sortir.

[FR / NL]

Kenichi Asakura is een zakenman met onberispelijk gedrag. Spijtig genoeg ontmoet hij op zekere dag drie bankovervallers die inbreken in zijn auto en hem dwingen om samen met hen op zoek te gaan naar een kompaan die er van door is met de buit. Het begin van een hallucinant avontuur....

"Drive" is de vijfde film van Sabu die trouw blijft aan zijn voornaamste bekommernis: hoe redt een doodgewoon iemand zich uit een onbeschrijfelijke chaos? Zijn bijzondere zin voor humor ontstaat uit de kloof tussen de geweldadigheid van de situatie en de naïeve onhandigheid van de personages. Zo ook onze zakenman die er midden in zit en op z'n zachtst gezegd onverwacht reageert in zijn wanhopige pogingen er uit te geraken. Verwacht alleszins geen krijgsvaardige held!

19.03 › 20:30 ¶
20.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

YEAR OF THE DEVIL

PETR ZELENKA, CZECH, 2002, 88', VO ST ANG/ENG OND, 35 MM

La rencontre de musiciens d'horizons particuliers qui vont du folk tchèque, hard-rock (Jaz Coleman) au pastiche-cabaret, entreprise par Jahomir Nohavica (représentant contemporain de la parole et musique tchèque avec la complicité du poète Karel Plihal), répond à trois aspirations singulières: un dessein thérapeutique, la découverte d'un succès et la matière d'un documentaire (réalisé par Jan Prent). Le film croise les images du documentaire, de la tournée "Nohavica et Cechomor" (où se dévoilent la magie des contrées tchèques), et les interrogations des protagonistes. Le traitement elliptique du film évoque tout à la fois la dépendance et l'écoute de l'arôme-mélodie intérieur, l'invisible céleste et ténébreux des hommes: Diable! "la chanson nourrit l'espoir mais n'apporte pas de réponse".

[FR / NL]

De ontmoeting van musici van diverse origine, gaande van Tsjechische folk, hardrock (Jaz Coleman) tot pastiche-cabaret, ondernomen door Jahomir Nohavica (een hedendaagse Tsjechische woord- en muziekkunstenaar, geruggesteund door de dichter Karel Plihal) beantwoordt aan drie ongewone verlangens: een therapeutisch plan, de ontdekking van succes, en de inhoud van een documentaire (geregisseerd door Jan Pren). De film mengt de beelden van de documentaire, van de 'Nohavica en Cechomor'-tournee (waarin de magie van de Tsjechische landstreken zich openbaart) en de ondervragingen van de protagonisten. De elliptische benadering van de film roept tegelijk de afhankelijkheid en het luisteren naar de innerlijke melodie, de hemelse en duistere kant van de mens: verdomd! 'het lied voedt hoop maar geeft geen antwoord'.

20.03 › 20:30 ¶
22.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

SUICIDE CLUB [JISATSU CIRCLE]

SONO SION, JAPAN, 2001, 99', VO ST ANG/ ENG OND, 35 MM

"Suicide Club" commence par une scène hallucinante: le suicide collectif de 54 collégiennes qui se jettent sur les voies d'un train, dans un geyser de sang. La suite confirme ce qu'on pressent après une telle vision: "Suicide Club" est bien le brûlot jusqu'au-boutiste qu'on espère découvrir à chaque édition du festival. Une mystérieuse série de suicides collectifs met la police sur la piste d'un site internet clandestin, ce qui n'empêche pas les drames de s'enchaîner inexorablement... Gore et intelligent, "Suicide Club" est une satyre acide de la société japonaise consumériste, vue sous l'angle d'un de ses fléaux: le suicide. Le point de départ de la réflexion de Sono Sion est le suivant: le sang et le corps font partie des objets de consommation de masse. Mais si la mort est montrée comme une performance, le réalisateur n'oublie pas de rester jouissif et accumule les outrances graphiques qui réjouiront les inconditionnels de "Audition" et "Battle Royale". Sono Sion a derrière lui une bonne poignée de films depuis 1990, et réalise également des vidéos porno gay. Avec les excellents Masatoshi Nagase ("Electric Dragon 80,000 V") et Ryo Ishibashi ("Audition").

[FR / NL]

Tokio, 2001. 54 middelbare schoolmeisjes plegen zelfmoord door voor een trein te springen. Dit is het startschot voor een aantalgroepszelfmoorden verspreid over Tokio. De politie weet zich geen raad met deze plotse epidemie, totdat een vrouw hen belt en zegt dat een pagina op het internet de sleutel is tot al deze incidenten. Vervolgens spreekt een mysterieus kind inspecteur Kuroda aan en geeft ze hem de plaats en datum van de volgende groepszelfmoord. Wanneer de politie de locatie begint te observeren, ontrolt zich voor hun ogen een onverwachte reeks van schokkende gebeurtenissen.

Suicide Club begint als een uitzinnige satire op allerlei trends en op hol geslagen consumentengedrag, waarbij zelfmoord gewoon beschouwd wordt als een nieuwe rage. Maar achter deze harde beelden ligt een diepere boodschap, vormgegeven door een stoutmoedige en intelligente aanpak. Volgens regisseur Sono Sion zijn het stijgend aantal zelfmoorden in Japan de weerspiegeling van een massaal identiteitsverlies en sombere toekomstverwachtingen. Wie het leven niet belangrijk vindt, ziet er ook geen graten in om te sterven. Met deze provocerende en controversiële film wil Sono Sion zijn publiek met deze crisis confronteren.

22.03 › 20:30 ¶
25.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

CHUT!

PHILIPPE SETBON, FRANCE, 2002, 100', VO FR/FR OV, BETA

Un jeune couple vient de s'installer dans un grand appartement. Très vite, la jeune femme entend des bruits étranges, croit voir quelques choses, se fait griffer par on-ne-sait qui ou quoi. Son compagnon ne voit ni n'entend rien. La tension s'établit entre les deux jeunes gens qui ne se comprennent pas. "Quand Christian Charret et Laurent Thiry m'ont proposé de réaliser Chut! (...)l'étincelle de curiosité s'est rallumée (...) écrit quelques années plus tôt et arraché à mes tiroirs par la farouche volonté de Matthieu Rozé, s'adaptait parfaitement à ce défi. Parler du couple, du mensonge, du non-dit, dans le cadre d'un film à suspense frôlant le fantastique. Téléscopage d'univers, donnant la part belle au dialogue et donc, aux comédiens. Huis-clos, oui, mais n'excluant pas le spectacle. Mix en somme, de cinéma personnel et de film de genre." (Philippe Setbon, février 2002)

[FR / NL]

Een jong koppel heeft net z'n intrek genomen in een groot appartement. Al snel hoort de jonge vrouw vreemde geluiden, meent ze dingen te zien, wordt ze gekrabt door iemand of iets. Haar vriend ziet noch hoort iets. De spanning en het onbegrip tussen de twee groeit. "Toen Christian Charret en Laurent Thiry me voorstelden Chut! te maken in het kader van hun DV-collectie, was ik meteen nieuwsgierig. Een film, een echte film, gedraaid in twintig dagen, op één enkele plaats, met een minuscule ploeg, een cast van ervaren acteurs, of het nu oude vrienden (Olivier Marchal, Matthieu Rozé, Valérie Stroh) of nieuwe en mooie ontmoetingen zijn (Sophie Guillemin, François Morel of Sacha Bourdo). Het scenario van Chut! -enkele jaren eerder geschreven en door de koppige wil van Matthieu Rozé weer opgegraven- leende zich perfect voor die uitdaging. Over het koppel praten, de leugen, het onuitgesprokene, in het kader van een suspensfilm die flirt met het fantastische. Verschillende universums, met de dialoog -en dus de acteurs- op de voorgrond. Huis-clos, maar niet zonder spektakel. Een kruising tenslotte tussen persoonlijke film en genrecinema." (Philippe Setbon, februari 2002).

24.03 › 18:30 ¶
25.03 › 20:30 ¶
5 / 3,5

REVENGER'S TRAGEDY

ALEX COX, UK, 2002, 112', VO ST FR/FR OND, 35 MM

Doit-on encore présenter Alex Cox, cinéaste anglais réputé punk pour sa propension à vitrioler sa narration et pour le regard cru et juste qu'il porte sur les représentants d'un courant radical dont il a été un des rares cinéastes à en être le témoin sans condescance ("Sid and Nancy").
2011. Le sud de l'Angleterre a été ravagé par une comète, laissant le Nord en proie à la guerre des gangs et à la décadence. Vindici arrive à Liverpool pour venger sa fiancée assassinée par le Duc parce qu'elle avait résisté à ses avances. Cox ne se prive pas de régler ses comptes avec l'aristocratie anglaise, rongée par l'ambition, l'argent, les privilèges. Hargneux et sanglant, "Revengers Tragedy" ne fait pas dans la dentelle: vengeance et inceste sur fond de luttes pour le pouvoir et d'injustices sociales, un tourbillon excessif non dépourvu d'humour féroce.

[FR / NL]

Moeten we Alex Cox nog voorstellen, die Britse filmmaker gereputeerd voor zijn neiging om bijtende verhalen te vertellen en voor zijn oprechte kijk op de punkbeweging waarvan hij als cineast één van de weinige bevoorrechte getuigen was? "Sid and Nancy" is ondertussen verplichte kost voor ieder die zich interesseert in de punkperiode.
Maar nu zijn we in 2011. Zuid-Engeland is verwoest door een komeet, het Noorden valt ten prooi aan roversbenden en decadentie. Vindici komt aan in Liverpool om zijn verloofde te wreken die vermoord werd door de Hertog omdat zij niet wilde ingaan op zijn avances...
Cox onthoudt zich niet van vereffeningen met de Engelse aristocratie, vol van ambitie, geld en privileges. "Revengers Tragedy" is geen zacht eitje: wraak en incest zijn leitmotiv met op de achtergrond machtsstrijd en sociale onrechtvaardigheid, een excessieve draaikolk waarin zwarte humor niet ontbreekt.

23.03 › 20:30 ¶
24.03 › 22:30 ¶
5 / 3,5

THE UNINVITED

RIZAL MANTOVAN/JOSE POERNOMO, INDONESIA, 2001,102', VO ST ANG/ENG OND, BETA

The Uninvited nous présente les tribulations d'une bande d'étudiants qui profitent de leur temps libre pour enquêter sur les légendes urbaines. L'action du film, initialement à Jakarta, se transporte dans un petit village appelé Angker Batu (West Java). Ce lieu abandonné depuis des décennies a été le théâtre d'un sacrifice rituel où un jeune homme a été immolé. Les jeunes citadins tentent de rentrer en communication avec son esprit. Pour y parvenir, ils utilisent une poupée traditionnelle vaudou, un Jelangklung, et provoquent des situations qui les dépasseront.

Inspirés par une légende javanaise, les réalisateurs déploient leur talent, grâce aux possibilités offertes par la caméra digitale. Leur créativité (petit budget de production) parvient à nous effrayer délicieusement, avec les recettes du genre horrifique (cris, climat d'effroi et humour).

[FR / NL]

The Uninvited presenteert ons de tegenspoed van een bende studenten die van hun vrije tijd gebruik maken om zich te verdiepen in de stadslegendes.

Het verloop van de film, aanvankelijk in Jakarta, verschuift naar een klein dorpje, Angker Batu genaamd. Dit oord, verlaten sinds decennia, was ooit het schouwspel van een rituele slachting waar een jonge man werd opgeofferd. De jonge stedelingen proberen in kontakt te treden met zijn geest. Om dit doel te bereiken, gebruiken ze een traditionele voodoo-pop, een Jelangklung en ontketenen ze situaties die hen helemaal boven het hoofd stijgen.

In deze film, geïnspireerd door een Javaanse legende, ontplooien de regisseurs hun talent en hun creativiteit met de digitale camera om ons zalig te doen schrikken met het traditionele recept van het horror-genre.

25.03 › 20:30 ¶
26.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

ENQUETE SUR LE MONDE INVISIBLE

JEAN-MICHEL ROUX, ISLAND, 2002, 86', VO ST FR/FR OND, 35MM

Peu de nations ont une si grande collection de contes populaires que les Islandais, conservés oralement, souvent pendant plusieurs siècles. Parmi ces contes, on trouve les histoires des elfes. Les elfes sont invisibles pour les yeux des humains – sauf pour les yeux des humains clairvoyants, ou lorsque les elfes eux-mêmes veulent être vus. D'où viennent les elfes? Avec cette enquête, basée sur des confessions troublantes, le réalisateur français Jean-Michel Roux nous montre une Islande où la population croit, avec une sincérité étonnante, en l'existence des elfes, mais aussi des fantômes, des monstres aquatiques, des extraterrestres et des anges. Ce documentaire nous fait découvrir un secret de famille qui concerne une nation entière, il nous fait parcourir des limites fragiles, les frontières des forces naturelles qui s'opposent les unes aux autres, les frontières entre le réel et l'imaginaire…

[fr / nl]

Weinig naties hebben zo'n grote verzameling verhalen als de IJslanders. De auteur ervan is meestal niet bekend: de verhalen zijn mondeling bewaard gebleven, dikwijls eeuwenlang. Onder die verhalen vinden we die van de IJslandse elfen. De elfen zijn onzichtbaar voor menselijke ogen -behalve voor helderziende mensen, of als de elfen zelf willen gezien worden. Ze wonen gewoonlijk in grote stenen, in rotsen of heuvels. Ze lijken op mensen, maar zijn intelligenter. Waar komen de elfen vandaan? Met dit onderzoek, gebaseerd op aangrijpende bekentenissen, toont Jean-Michel Roux ons een IJsland waar de bevolking met een verrassende oprechtheid gelooft in het bestaan van de elfen, maar ook van spoken, watermonsters, buitenaardse wezens en engelen. Deze documentaire laat ons een familiegeheim ontdekken dat een hele natie betreft, hij laat ons breekbare grenzen aftasten, de grenzen van natuurkrachten die tegenover elkaar staan, de grenzen tussen realiteit en verbeelding…

26.03 › 20:30 ¶
27.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

OLD MEN IN NEW CARS

LASS SPANG OLSEN, DANEMARK, 2002, 94', VO ST ANG/ENG OND, 35 MM

Un comédie d'action venue du Nord avec tous les ingrédients détonnant déjà utilisés dans "In China they eat dogs" réalisé en 1999 par Olsen. Personnages caricaturaux, dialogues décalés, situations tendant légèrement vers l'absurde, fusillades sanguignolantes... Spectaculaire et hilarant diront certains. Harald se voit chargé, par son père adotif, malade en phase terminale, de lui retrouver son enfant naturel. Seulement il se fait que celui-ci est un dangereux psychopathe incarceré dans une prison suèdoise. Tout (et n'importe quoi) sera fait pour satisfaire la dernière volonté du mourant.

[FR / NL]

Een komedie uit het Noorden vol actie met alle pittige ingrediënten zoals we die ook al zagen in "In China they eat dogs" uit 1999 van dezelfde regisseur. Karikaturale personages,stoïcijnse dialogen, situaties met lichte neiging tot het absurde, bloederige schietpartijen.... Spectaculair en hilarisch volgens sommigen. Harald krijgt van zijn stiefvader in terminale faze als opdracht mee om voor hem zijn natuurlijk kind terug te vinden. Maar nu blijkt dat deze een gevaarlijk psychopaat is, veilig en wel opgesloten in een Zweedse cel. Alles (en gelijk wat) zal gedaan worden om aan de laatste wil van de stervende te voldoen.

27.03 › 20:30 ¶
28.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5

TEKNOLUST

LYNN HERSHMAN LEESON, USA, 2002, 83', VO, 35 MM

Rosetta Stone, bio-génétique de son état, utilise son propre ADN pour développer un Programme d'Intelligence Artificielle, et crée trois réplicantes à son image, des SRA (Self Replicants Autonomatons). Mi-humaines, mi-softwares, Ruby, Marine et Olive vivent dans un environnement coloré, incapables de distinguer le rêve de la réalité. Dépendante de ses création, Rosetta doit faire face à leur autonomie croissante nourrie par l'innocence, le désir, leur intelligence propre. Comédie vivifiante, "Teknolust" ne met pas en scène des créatures monstrueuses mais au contraire portées par les sentiments, l'amour, la sexualité, et apparaît comme une étrange parabole sur le conditionnement de nos destinées par la réalité virtuelle. Lynn Hershman Leeson retrouve ici son actrice fétiche Tilda Swinton, qui se fend de pas moins de quatre prestations distinctes, clonage oblige...

[FR / NL]

Rosetta Stone is biogenetica, en gebruikt haar eigen DNA om een programma voor Artificiële Intelligentie te ontwikkelen. Ze slaagt erin om drie replica van haar beeld te creeëren, SRA's (Self Replicants Autonomatons). Ruby, Marine en Olive zijn dan ook half mens, half software. Ze leven in een kleurrijke omgeving, niet in staat om onderscheid te maken tussen droom en realiteit. Afhankelijk van haar eigen schepping, wordt Rosetta geconfronteerd met hun groeiende autonomie, versterkt door onschuld, begeerte en intelligentie...

"Teknolust" is voor één keer geen film over cyberwezens die monsterlijke gedaanten aannemen, maar wel een verfrissende komedie die mensen van vlees en bloed portreteert met alles wat daarbij komt kijken: gevoelens, liefde, sex. Het is eerder een vreemde parabel over het lot dat bepaald wordt door virtuele realiteit. Lynn Hershman Leeson werkt ook dit maal met haar fetish-actrice, de immer intrigerende Tilda Swinton die hier maar liefst vier personages neerzet... van clooning gesproken!

28.03 › 20:30 ¶
29.03 › 18:30 ¶
5 / 3,5